

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9C/19/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411215211
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2017:4411215211.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Vierou Betákovou, v spore žalobcu: RECLAIM, a.s., so sídlom Prievozská 2/A, Bratislava, IČO: 46 076 760, zastúpený Mgr. Martin Babčaník, advokát so sídlom Bratislava, Hodžovo námestie 4, proti žalovaným: 1) Y. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, 2) L. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, T., 3) L. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, T., o zaplatenie 8.319,54 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1., 2. a 3. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 8.319,54 eur, spolu s úrokom z omeškania 11,49 % p. a. zo sumy 8.084,85 eur od 1.6.2009 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných.

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 16.01.2013 prostredníctvom právneho zástupcu domáhal od žalovaných v 1., v 2. a v 3. rade zaplatenia spoločne a nerozdielne istiny 8 319,54 Eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.06.2009 uzatvorenej medzi postupcom Prvá stavebná sporiteľňa a.s., so sídlom v Bratislave a postupníkom Majetkový Holding a.s., so sídlom v Bratislave, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Pohľadávka so Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. 1808932 1 04 a stavebnom úvere č. 1808932 4 03, je uvedená v Prílohe č. 1A, pod por. č. 41. V súlade s čl. IV. bod 6. Zmluvy o postúpení pohľadávok oznámil postupca žalovaným postúpenie pohľadávky listom zo dňa 12.06.2009.

Spoločnosť Majetkový Holding a.s., ako nový veriteľ doručil žalovaným predžalobnú výzvu na úhradu ich splatných záväzkov na účet veriteľa spolu s oznámením o postúpení pohľadávky listom zo dňa 02.07.2009.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18.05.2011, následne spoločnosť Majetkový Holding a.s., postúpila predmetnú pohľadávku spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými na žalobcu.

2. V žalobe ďalej žalobca uviedol, že na základe Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. 1808932 1 04, a stavebnom úvere č. 1808932 4 03 zo dňa 16.12.2005, poskytol právny predchodca žalobcu žalovaným v 1. a v 2. rade v zmysle čl. I bod 1. medziúver vo výške 290 000,- Sk. V zmysle čl. II Zmluvy sa žalovaní v 1. a v 2. rade zaviazali do nasporenia 35 % cieľovej sumy vkladat' na účet Zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 1 015,- Sk, platiť poplatky, a zároveň splácať do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení úroky z mimoriadneho medziúveru 6,49 % p. a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1569,- Sk, so splatnosťou splátok 1. každý mesiac a

povinnosťou ich uhradenia veriteľovi do 15. dňa mesiaca. Žalovaný v 3. rade svojim podpisom prevzal na seba ručením povinnosť uspokojiť pohľadávku veriteľa, ak ju neuspokoja žalovaní v 1. a v 2. rade. V zmysle čl. III. úverovej zmluvy bolo dohodnuté oprávnenie veriteľa v prípade omeškania dlžníka so splátkou povinného mesačného vkladu na zmluvu o stavebnom sporení účtovať si úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. zo zameškaných splátok. Tiež bolo dohodnuté oprávnenie veriteľa v prípade omeškania dlžníka so splátkou účtovať si pri mimoriadnom medziúvere úrok z omeškania vo výške 5 % p. a. nad dohodnutú úrokovú sadzbu zo zameškaných splátok. V prípade omeškania dlžníka s viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiaca, bolo ďalej dohodnuté oprávnenie veriteľa požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti a zároveň si účtovať pri medziúvere úrok z omeškania z celého zostatku dlhu vo výške 5 % p. a. nad dohodnutú úrokovú sadzbu. Dňa 08.08.2008 zaslala PSS, a.s., žalovaným poslednú výzvu na úhradu omeškaných splátok pred odstúpením od zmluvy v lehote do 31.08.2008. Žalovaní svoj peňažný záväzok v uvedenej lehote neuhradili, a preto právny predchodca žalobcu odstúpil listom zo dňa 11.02.2009 od úverovej zmluvy a zároveň požiadala o vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov v 7 dňovej lehote od odstúpenia od zmluvy.

V zmysle čl. VII, bod 10. sa v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy splatná istina, nezaplatené úroky a poplatky zúčtujú do jednej sumy, ktorá sa ďalej úročí pri medziúvere úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. na dohodnutú úrokovú sadzbu.

Žalovaná suma pozostávala ku dňu 31.05.2009, vo výške 8 349,54 Eur, z istiny: 8084,85 Eur a z úrokov: 264,69 Eur.

Žalovaní do dňa podania žaloby uhradili žalobcovi dlžnú sumu len čiastočne v sume 30,- Eur dňa 27.07.2009. Táto platba bola započítaná na postúpené príslušenstvo pohľadávky t.j. na úroky a preto žalovaná suma v súčasnosti pozostáva z celkovej sumy 8 319,54 Eur, ktorá suma pozostáva z istiny vo výške 8 084,85 Eur a z úrokov vo výške 234,69 Eur.

V prípade úspechu si žalobca uplatnil náhradu trov konania.

3. Súd vydal dňa 17.1.2012 platobný rozkaz č. k. 13Ro/345/2011-46, v ktorom vyhovel nároku žalobcu a zaviazal žalovaných v 1. a v 2. a 3. rade spoločne a nerozdielne k zaplateniu 8.319,54 eur s 11,49 % úrokom z omeškania zo sumy 8.084,85 eur od 1.6.2009 do zaplatenia, alebo aby v tej istej lehote podali odpor na súde a tiež boli zaviazaní spoločne a nerozdielne k zaplateniu trov konania v tejto istej lehote. Platobný rozkaz sa podarilo doručiť právnej zástupkyňi žalobcu, žalovanej v 1. rade a žalovanému v 3. rade a žalovanému v 2. rade nie, preto bol platobný rozkaz uznesením zo dňa 13.7.2012 zrušený podľa v tom čase platného ustanovenia § 173 ods. 2 O.S.P.

4. V predmetnej veci súd rozhodol rozsudkom vo veci samej dňa 2.9.2013 tak, že žalovaných v 1., v 2. a v 3. rade zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 8.319,54 eur spolu s 11,49 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 8.084,85 eur od 1.6.2009 do zaplatenia, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším výrokom zaviazal žalovaných v 1., v 2. a v 3. rade k povinnosti zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi titulom náhrady trov konania sumu 1.604,37 eur, ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku v sume 499,- eur a z trov právneho zastúpenia v sume 1.105,37 eur, všetko spolu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vzhľadom k tomu, že v tom čase podľa platných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku vystupoval na strane žalovaných vedľajší účastník, súd zaviazal vedľajšieho účastníka na strane žalovaných k povinnosti zaplatiť žalobcovi titulom náhrady trov konania sumu 314,10 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Predmetný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, lebo v zákonnej lehote podal voči nemu odvolanie v tom čase vedľajší účastník, ktorý žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a návrh zamietnuť. V odvolaní poukázal na ustanovenia § 52 odsek 1, 2, 3, 4, § 53 odsek 1, 2, 3, 5, § 54 odsek 1 OZ. Uviedol, že ide o spotrebiteľskú zmluvu. Právny predchodca žalobcu bol v postavení dodávateľa a žalovaní v postavení spotrebiteľa. Nesúhlasil s tým, že súd prvej inštancie posudzoval zmluvu medzi stranami sporu podľa Obchodného zákonníka, čo zdôvodnil tým, že bola uzavretá pred novelou OZ č. 568/2007 Z. z., ktorou sa implementovali ustanovenia o ochrane spotrebiteľa do OZ, avšak opomenul, že § 879j stanovil, že ustanoveniami novelizovaného OZ sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1.1.2008, vznik týchto právnych vzťahov ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1.1.2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov. Zároveň vzniesol aj námietku premlčania v časti vydania bezdôvodného obohatenia, nakoľko právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy dňa 16.2.2009 a splatnosť nastala dňa 17.2.2009 a žalobca podal žalobu dňa 16.1.2013, a preto považoval celý nárok za premlčaný podľa § 107 OZ.

5. Žalobca nesúhlasil s dôvodmi vedľajšieho účastníka na strane žalovaných uvedených v odvolaní a žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že vzťah vyplývajúci zo Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, je zo zákona obchodno-právnym vzťahom, pretože zmluva o úvere patrí podľa § 261 odsek 3 písmeno d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, keďže úverová zmluva je podľa súčasnej právnej úpravy taktiež zmluvou spotrebiteľskou, bude sa zároveň na daný právny vzťah aplikovať všeobecná úprava o spotrebiteľských zmluvách obsiahnutá v § 52 - § 54 Obchodného zákonníka a tiež ustanovenia o neprimeraných podmienkach ako aj úprava obsiahnutá v zákone o ochrane spotrebiteľa. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a ČR.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti, pre zmätočnosť a nedostatok dôvodov, čím bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom a pre nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci. Vo svojom uznesení uviedol, že súd prvej inštancie nezdôvodnil, prečo predmetný právny vzťah posudzoval podľa ustanovení Obchodného zákonníka a nie Občianskeho zákonníka, nezaoberal sa prechodným ustanovením § 879j OZ. Mal sa vyporiadať s tým, či predmetná zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo ide o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá patrí podľa ustanovení § 261 Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, v dôsledku čoho sa predmetný úverový vzťah spravuje zo zákona primárne ustanoveniami Obchodného zákonníka. Okrem toho predmetom nároku je aj nárok žalobcu voči žalovanému v 3. rade ako ručiteľovi, a preto vzhľadom na akcesorickú povahu ručiteľského záväzku bolo pre určenie povahy tohto záväzkového vzťahu podstatné to, akej povahy je hlavný záväzkový vzťah. Súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal s odstúpením od zmluvy a následkami tohto odstúpenia, najmä s ohľadom na to, či po odstúpení od zmluvy ručiteľský záväzok zostáva zachovaný. V tomto smere nevenoval dostatočnú pozornosť zneniu zmluvy, ktorá v Čl. VII. upravuje odstúpenie od zmluvy, v zmysle ktorého odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, a to dňom doručenia tohto oznámenia druhej zmluvnej strane (Čl. VII. odsek 7) s tým, že odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok dlžníka príp. ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva. Ďalej sa nevysporiadal ani s Čl. VIII. odsek 4 zmluvy, podľa ktorého dlžník, resp. dlžníci vyhlasujú, že pri práve na peňažné plnenie z tejto zmluvy, práve na vrátenie celého zostatku úveru v zmysle Čl. VI. odsek 2 tejto zmluvy a práve na vrátenie bezdôvodného obohatenia pri odstúpení od tejto zmluvy, v zmysle § 401 Obchodného zákonníka, predlžujú zákonnú premlčaciu dobu na 10 rokov od doby, keď začne prvý raz plynúť.

7. Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcu, výpoveďami žalovaných v 2. a 3. rade a oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi a to: Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 155/2009, Prílohou č. 1 A, Zmluvou o postúpení pohľadávok, Prílohou č. 2 k tejto zmluve, Všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby právneho predchodcu žalobcu, Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, odstúpením od zmluvy, poslednou výzvou na úhradu, oznámením odstúpenia od zmluvy žalovaným, oznámením postupcu o postúpení pohľadávky a predžalobnými výzvami na zaplatenie dlhu, platobným rozkazom, uzneseniami z čl. 62 a 115, písomným vznesením námietky premlčania, vyjadrením žalobcu k vznesenej námietke premlčania, uznesením odvolacieho súdu č. k. 5Co/214/2014, odvolaním bývalého vedľajšieho účastníka, vyjadrením žalobcu k odvolaniu, uznesením o prerušení konania z čl. 218, vyjadrením žalobcu zo dňa 21.12.2016 z čl. 229, výpisom z účtu konta medziúveru, uznesením ÚS SR č. k. III. ÚS 698/2016-10, uznesením NS SR č. k. 7 MCdo 9/2014 zo dňa 24.3.2015, 2 Obo 33/2012, rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 10P/46/2012-47, exekučným príkazom vo veci 9Er/1145/2012, spis tunajšieho súdu č. k. 4Ro/345/2011 a 9Er/1445/2012, a zistil tento skutkový a právny stav:

8. Uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 9C/19/2013-208 súd konanie prerušil do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o sťažnosti pre porušenie základného práva na súdnu ochranu, ktorú podal žalobca proti uzneseniu KS v Nitre zo dňa 3.6.2015 pod sp. zn. 5Co/214/2014-193, keď žalobca sa návrhom zo dňa 19.2.2016 domáhal prerušenia konania, lebo podal na Ústavný súd SR sťažnosť pre porušenie základného práva na súdnu ochranu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 3.6.2015 podľa Čl. 46 odsek 1 v spojení s Čl. 1 odsek 1 a Čl. odsek 2 Ústavy SR a pre porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa Čl. 6 odsek 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.4.2016 a súd pokračoval v konaní po odpadnutí tejto prekážky podľa prípisu žalobcu zo dňa 13.12.2016 doručený tunajšiemu súdu dňa 19.12.2016.

9. Právny zástupca žalobcu uviedol, že trvá v plnom rozsahu na podanej žalobe, ako aj na dôvodoch, ktoré uviedol vo vyjadrení k odvolaniu a tiež sa pridrižoval rozsiahleho písomného vyjadrenia zo dňa 21.12.2016, doručený tunajšiemu súdu dňa 27.12.2016 a mal za to, že predmetnú úverovú zmluvu uzavretú medzi stranami sporu je potrebné posudzovať ako absolútny obchod podľa Obchodného zákonníka, a čo sa týka ustanovenia § 879j OZ, súhlasil s tým, že vznik právnych vzťahov, ako aj nároky vzniknuté pred 1.1.2008 sa posudzujú podľa doterajších predpisov a právnych úkonov, na základe ktorých bola uzavretá úverová zmluva a ide o právny vzťah, ktorý vznikol do 1.1.2008, nakoľko zmluva bola uzavretá v roku 2005 a v tejto súvislosti poukázal aj na to, že aj vznesenú námietku premlčania treba posudzovať podľa Obchodného zákonníka. Ďalej poukázal na to, že predmetný úver nebol úverom, ktorý je možné posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko tento v § 1 odsek 2 písmeno a) výslovne vylučuje z pôsobnosti tohto zákona úvery poskytnuté na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy, dokončenie stavieb a ich údržbu. Práve podľa obsahu zmluvy o mimoriadnom medziúvere, tento bol poskytnutý na účel, ktorý vylučuje aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto ide o klasický úver podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, teda ide o absolútny obchod, a preto je potrebné aplikovať v tejto veci ustanovenia Obchodného zákonníka. Čo sa týka odstúpenia od zmluvy, v tejto súvislosti poukázal na jednotnú judikatúru, kde na rozdiel od právnej úpravy Občianskeho zákonníka, v prípade Obchodného zákonníka sa odstúpením od zmluvy táto zmluva zrušuje s účinkami od momentu odstúpenia podľa § 351 odsek 1 Obchodného zákonníka, pričom plnenie poskytnuté pred zrušením zmluvy nie je plnením z neplatnej zmluvy, preto na usporiadanie vzájomných vzťahov nemožno použiť právnu úpravu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Čo sa týka ručiteľského zániku pri odstúpení od zmluvy, uviedol, že hlavný záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy a jej odstúpenia nezanikol, nakoľko záväzok môže zaniknúť len spôsobom podľa ustanovenia § 324 a nasl. Obchodného zákonníka. V danej veci nedošlo k zániku hlavného záväzku žiadnym zákonným spôsobom. Právna skutočnosť odstúpenia od zmluvy o úvere nespôsobuje zánik záväzku t. j. nespôsobuje zánik povinnosti splatiť dlh, preto z tohto dôvodu nemohlo dôjsť ani k zániku ručiteľského záväzku. S poukazom na uvedené skutočnosti mal za to, že predmetný právny vzťah spadá pod režim Obchodného zákonníka a úverová zmluva bola absolútnym obchodom od 1.1.1992 od účinnosti Obchodného zákonníka, a táto právna úprava bola modifikovaná až prijatím zákona č. 102/2014 Z. z. Občianskeho zákonníka v znení novely č. 151/2014 Z. z., ktorý až s účinnosťou od 1.4.2015 podriadil všetky zmluvné vzťahy so spotrebiteľom prednostne pod režim OZ. Nová právna úprava však neobsahuje žiadne prechodné ustanovenia, a preto sa môže vzťahovať len na právne vzťahy vzniknuté po účinnosti zákona č. 102/2004 Z. z., t. j. na právne vzťahy vzniknuté po 1.4.2015.

Právny zástupca nemal žiadne vedomosti o tom, že by na predmetný úver podľa tvrdenia žalovaného v 3. rade boli vykonávané určité splátky. Ďalej namietal, že podpisy žalovaných nie sú ich podpismi na predmetnej zmluve, nakoľko ich podpisy boli overené, čo je uvedené na predmetných zmluvách, pred Matrikou Obecného úradu T., a pokiaľ by nedošlo k overeniu, iba v tom prípade by bolo možné pochybovať o takýchto podpisoch. Overenie podpisu obsahuje osvedčovaciu doložku, ktorá osvedčuje pravosť podpisu, preto niet žiadnych pochyb, že tieto podpisy sú podpismi žalovaných.

Čo sa týka ďalšej námietky žalovaného v 3. rade, že on tento úver spláca na základe exekučného príkazu v exekučnej veci a podľa potvrdenia jeho zamestnávateľa s tým, že sa mu vykonávajú zrážky zo mzdy na základe exekučného príkazu č. EX 1244/2012-87, uviedol, že tieto skutočnosti tvrdené žalovaným v 3. rade nie sú správne, nakoľko sa netýkajú nároku žalobcu, ktorý je predmetom tohto súdneho konania, a to z nasledovných dôvodov: žalobca je taktiež veriteľom pohľadávky vyplývajúcej z titulu Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. 1829391 8 02 a Stavebnom úvere č. 1829391 0 01 zo dňa 13.9.2014, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom - Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. so sídlom v Bratislave ako veriteľom a L. C. ako dlžníkom a Y. C. ako spoludlžníčkou a L. C. ako ručiteľom. Táto pohľadávka bola judikovaná platobným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 22.6.2012 č. k. 4Ro/345/2011-55, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 18.7.2012. Pohľadávka judikovaná týmto platobným rozkazom je v súčasnosti vymáhaná v rámci exekučného konania vedeného u súdneho exekútora Mgr. U. B. so sídlom v Bratislave pod č. k. EX 1244/2012 pod súdnym konaním č. 9Er/1445/2012 a vykonáva sa zrážkami zo mzdy, na ktorú má žalobca nárok voči platiteľovi mzdy U. I. J. P., spol. s r.o., preto je zrejmé, že nárok žalobcu, ktorý je predmetom tohto súdneho konania č. k. 9C/19/2013, vyplýva z titulu inej zmluvy o úvere ako je pohľadávka vymáhaná už v rámci exekučného konania.

Vzhľadom k vyššie uvedenému navrhol právny zástupca žalobcu žalobe vyhovieť a zaviazat žalovaných v 1. až 3. rade spoločne a nerozdielne k zaplateniu žalovanej sumy spolu s príslušenstvom s tým,

že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatných žalovaných. V prípade úspechu žiadal priznať nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

10. Žalovaná v 1. rade sa k žalobe nevyjadrila, žiadnym spôsobom ju nenamietala, ani nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval opak tvrdenia žalobcu.

11. Žalovaný v 2. rade ako spoludlžník uviedol, že žalovanú sumu najskôr vie splácať iba splátkami, lebo žalovaná v 1. rade, jeho bývalá manželka, ho opustila a odišla do Írska spolu s ich maloletým synom a on je zaviazaný platiť podľa rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 10P/46/2012-47 zo dňa 18.4.2012 výživné na maloletého L. C., nar. XX.X.XXXX vo výške 150,- eur mesačne, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca k rukám matky. Týmto rozsudkom zároveň bolo ich manželstvo rozvedené. On v súčasnosti žije u priateľky v rodinnom dome, ktorý je jej vlastníctvom a z tohto vzťahu majú spoločné nezaopatrené dieťa vo veku 2 roky. On v súčasnosti je nezamestnaný, nepoberá žiadne dávky v hmotnej núdzi a nemá žiaden príjem od štátu vo forme dávok, pracuje iba príležitostne a zrobí zhruba 300,- eur mesačne. Okrem toho nevlastní žiadne auto ani inú hnuťelnú hodnotnejšiu vec, ani nehnuteľnosti. V spoločnom byte sa podieľa s priateľkou na spoločných úhradách s bývaním mesačne sumou 50,- eur. Okrem toho platí 50,- eur mesačne na splátku iného úveru a má množstvo exekúcií. Nepamätal sa na to, či podpisoval predmetnú zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere ako spoludlžník v roku 2005, lebo v tom čase uzatváral spolu s manželkou viacero úverových zmlúv. Nepamätal sa na to, že by obdržal od žalobcu písomné odstúpenie od zmluvy a tvrdil, že podpis na doručenke o prevzatí tohto odstúpenia od zmluvy nie je jeho podpisom. Obdržal od žalobcu oznámenie o postúpení pohľadávky. Niektoré zásielky súdu preberá za neho jeho matka. Žalovanú sumu by vedel splácať len mesačnými splátkami po 50,- eur.

12. Žalovaný v 3. rade uviedol, že je bratom žalovaného v 2. rade a Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 16.12.2005 podpisoval ako ručiteľ a aj súhlasil s tým, že podpis na zmluve je jeho podpisom. Tiež uviedol, že je si vedomí svojich práv a povinností ako ručiteľ, že v prípade, že dlžník a spoludlžník nebude splácať úver, tak ho musí splácať on. Zároveň uviedol, že spláca tento úver mesačne sumou 250,- alebo 300,- eur zhruba 5 rokov. Neskôr po vydokladovaní žalobcom, že sa jedná o iný úver, túto skutočnosť nenamietal, pretože sa preukázalo, že je ručiteľom aj z iného záväzkovo-právneho vzťahu so žalobcom. Uviedol, že jeho priemerný čistý mesačný príjem je zhruba 1.500,- eur, má dve maloleté deti, žije s priateľkou a podieľa sa na výživnom. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani hodnotnejšie hnuťelné veci.

13. Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 9.12.2005, žalobca preukázal, že takúto uzatvoril právny predchodca žalobcu s žalovanou v 1. rade, ako priamou dlžníčkou - stavebnou sporiteľkou, žalovaným v 2. rade ako spoludlžníkom a žalovaným v 3. rade ako ručiteľom, predmetom zmluvy bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru vo výške 290 000,- Sk, pričom pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol mimoriadny medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok sa mimoriadny medziúver zmení na stavebný úver vo výške cca 188 500,- Sk. V tejto zmluve boli dohodnuté aj určité sankcie a úroky, čo sa týka výšky úrokovej sadzby všetkých vkladov poukázaných na zmluvu o stavebnom sporení bolo dohodnutých 2,00 % p. a. ku dňu uzatvorenia zmluvy o stavebnom sporení a výška úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru bola dohodnutá 6,49 % p. a. ku dňu uzatvorenia zmluvy. Zároveň sa dlžník zaviazal v tejto zmluve k povinnosti poukazovať pravidelne, mesačne na účet zmluvy o stavebnom sporení vklad vo výške 1 015,- Sk. Tiež sa zaviazal uhradiť plnú výšku stavebného úveru vrátane úrokov vo výške 4,70 % p. a., pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 2 900,- Sk. V čl. VI. boli dohodnuté jednotlivé úroky z omeškania o ktorých sa súd bližšie zmienil už v úvode odôvodnenia tohto rozsudku.

14. Poslednou výzvou na úhradu žalobca preukázal, že takúto zaslal právny predchodca žalobcu žalovanej v 1. rade, kde ju vyzval, aby v lehote do 31.8.2008, na úhradu omeškaných splátok vrátane splátky za mesiac august 2008 zaplatila na účet stavebného sporenia sumu 151,84 eur a na účet mimoriadneho medziúveru sumu 250,41 Eur. Tiež bola upozornená na prípad, že ak v poskytnutej lehote nesplní požiadavky právneho predchodcu žalobcu, ten si bude vymáhať svoj dlh súdnou cestou.

15. Odstúpením od zmluvy právny predchodca žalobcu dňa 11.2.2009 oznámil žalovanej v 1. rade, že z dôvodov porušenia podmienok Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, podľa ktorých mala povinnosť splácať úver riadne a včas, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, právny predchodca

žalobcu v súlade s čl. VI. a VII. úverovej zmluvy odstúpila od Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere a zároveň požadoval okamžité vrátenie poskytnutých úverových prostriedkov vo výške 8 078,- eur. Tiež bola upozornená, že ak do 7 dní od doručenia tohto listu neuhradí dlžnú sumu, právny predchodca žalobcu pristúpi k jej vymáhaniu súdnou cestou. Takéto isté odstúpenie od zmluvy bolo oznámené aj žalovanému v 2. rade a žalovanému v 3. rade ako ručiteľovi, bolo vykonané oznámenie o odstúpení od zmluvy, s tým, že všetky tieto právne úkony zo strany právneho predchodcu žalobcu boli doručené do vlastných rúk žalovaným v 1., v 2. a v 3. rade.

16. Oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 12.6.2009, právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným postúpenie pohľadávky podľa ust. § 526 ods. 1 OZ na nového postupcu Majetkový Holding, a.s., so sídlom v Bratislave.

17. Majetkový Holding a.s., so sídlom v Bratislave oznámeniami o postúpení pohľadávky a predžalobnými výzvami na úhradu oznámil žalovaným postúpenie pohľadávky z PSS, a.s. so sídlom v Bratislave, na nového postupcu a oznámil im aj záväzok, ktorý prevzal z vyššie uvedenej úverovej zmluvy, ktorý ku dňu 30.5.2009 predstavoval sumu 8349,54 eur, ktorú sumu zároveň žiadal uhradiť na svoj účet najneskôr do 15 dní od doručenia tohto oznámenia, v opačnom prípade pristúpi k súdnemu vymáhaniu tohto dlhu.

18. Výpisom z účtu konta medziúveru žalobca preukázal, že istina ku dňu odstúpenia predstavovala sumu -7.595,28 eur s tým, že dátum účinnosti odstúpenia od zmluvy bol ku dňu 16.2.2009. K 11.2.2009 nastalo odstúpenie od zmluvy so zostatkom -8.078,- eur a k 31.5.2009 pri postúpení pohľadávky zostatok predstavoval sumu 8.349,54 eur.

19. Spisom tunajšieho súdu č. k. 4Ro/345/2011 bolo preukázané, že žalobca podal návrh na vydanie platobného rozkazu voči žalovaným v 1. až 3. rade o zaplatenie sumy 7.651,67 eur s príslušenstvom, keď nárok odôvodňoval s poukazom na uzavretie Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. 1829391 8 02 a Stavebnom úvere č. 1829391 0 01 zo dňa 13.9.2004 a Okresný súd Nové Zámky v tomto konaní rozhodol v skrátanom konaní vydaním platobného rozkazu pod č. k. 4Ro/345/2011-55 a zaviazal žalovaných v 1. až 3. rade zaplatiť žalobcovi sumu 7.651,67 eur s príslušenstvom s tým, že splnením povinnosti jedným zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia ostatných žalovaných, alebo aby v tej istej lehote podali odpor na tomto súde. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 18.7.2012.

20. Spisom tunajšieho súdu č. k. 9Er/1445/2012 bolo preukázané, že žalobca ako oprávnený podal voči povinným - žalovaným v 1. až 3. rade návrh na vykonanie exekúcie na exekučný titul právoplatného a vykonateľného platobného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 4Ro/345/2011-55 zo dňa 22.6.2012. Týmto spisom je preukázané, že stále prebieha exekúcia v predmetnom konaní, keďže tunajší súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. U. B., so sídlom v Bratislave a zo strany exekútora nebolo požiadané ani vykonané vrátenie poverenia z dôvodu, že pohľadávka bola vymožená a okrem toho žalovaný v 3. rade ako ručiteľ z tohto zmluvného vzťahu potvrdil súdu, že zamestnávateľ mu vykonáva zrážky zo mzdy viac ako 5 rokov, preto je ešte exekúcia neskončená.

21. Podľa ustanovenia § 261 odsek 3 písmeno d) Obchodného zákonníka v čase platnom do 31.12.2005, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20050801.html>>), zmluvy o úvere (§ 497 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20050801.html>>), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20050801.html>>), zasielateľskej zmluvy (§ 601 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20050801.html>>), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20050801.html>>), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20050801.html>>), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20050801.html>>), zmluvy o inkase (§ 692 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20050801.html>>), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20050801.html>>), zmluvy o bežnom účte (§ 708 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20050801.html>>) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20050801.html>>).

22. Podľa ustanovenia § 261 odsek 7 Obchodného zákonníka v platnom znení v súlade s poslednými novelami, touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

23. Podľa ustanovenia § 310 Obchodného zákonníka, právo veriteľa voči ručiteľovi sa nepremlčí pred premlčaním práva voči dlžníkovi.

24. Podľa ustanovenia § 324 odsek 1 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.
odsek 2, záväzok zaniká tiež neskorým plnením dlžníka, ibaže pred týmto plnením záväzok už zanikol odstúpením veriteľa od zmluvy.

25. Podľa ustanovenia § 344 Obchodného zákonníka, od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

26. Podľa ustanovenia § 349 odsek 1 Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo meniť bez súhlasu druhej strany.

27. Podľa ustanovenia § 351 odsek 1 Obchodného zákonníka, odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20170101>>, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy.

28. Podľa ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, veta prvá, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplátenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve.

29. Podľa ustanovenia § 394 odsek 1 Obchodného zákonníka, pri právach, ktoré vznikajú odstúpením od zmluvy, plynie premlčacia doba odo dňa, keď oprávnený od zmluvy odstúpil.
odsek 2, pri práve na vrátenie plnenia uskutočneného podľa neplatnej zmluvy začína premlčacia doba plynúť odo dňa, keď k plneniu došlo.

30. Podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

31. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

32. Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

33. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do 1 mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

34. Podľa ustanovenia § 507 Obchodného zákonníka, ak má dlžník poskytnuté peňažné prostriedky podľa zmluvy použiť iba na určitý účel a dlžník ich použije na iný účel alebo ak ich na dohodnutý účel nemožno použiť, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil bez zbytočného odkladu použité a nevrátené prostriedky s úrokmi.

35. Podľa ustanovenia § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

36. Podľa ustanovenia § 2 písmeno a) zákona č. 258/2001 Z. z. účinného od 1.4.2002 do 30.6.2002, zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

37. Na základe vykonaného a doplneného dokazovania v intenciách odvolacieho súdu sa súd vysporiadal s námietkami uvedenými v odvolaní a dospel k takému záveru, že je potrebné žalobe vyhovieť.

V predmetnej veci jednoznačne bolo preukázané žalobcom, že svoj nárok si uplatnil z titulu Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. 1808932 1 04 a Stavebnom úvere č. 1808932 4 03 zo dňa 16.12.2005 (ďalej len Zmluva o úvere), ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. so sídlom v Bratislave ako veriteľom a žalovanou v 1. rade ako dlžníčkou a žalovaným v 2. rade ako spoludlžníkom a žalovaným v 3. rade ako ručiteľom. Na základe Zmluvy o úvere bol dlžníkovi poskytnutý mimoriadny medziúver vo výške 9.626,24 eur (290.000,- Sk) na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy Zmluvy o stavebnom sporení. Podľa Čl. II Zmluvy o úvere sa žalovaná v 1. rade zaviazala do nasporenia 35 % cieľovej sumy vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 33,69 eur (1.015,- Sk), platiť poplatky a zároveň splácať úroky z mimoriadneho medziúveru vo výške 6,49 % p. a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 52,08 eur so splatnosťou splátok 1. každý mesiac a povinnosťou ich uhradenia veriteľovi do 15. dňa mesiaca.

Prvá časť výplaty mimoriadneho medziúveru vo výške 7.817,17 eur sa uskutočnila dňa 30.12.2005, pričom na účet žalovanej v 1. rade bola uhradená suma vo výške 7.700,99 eur a zvyšná časť sumy vo výške 116,18 eur bola započítaná na úhradu poplatku za spracovanie mimoriadneho medziúveru a poplatku za zmenku. Druhá časť výplaty medziúveru vo výške 1.809,07 eur sa uskutočnila dňa 14.3.2006. Žalobca ďalej preukázal, že na úverový účet mimoriadneho medziúveru boli do 11.2.2009, teda do dátumu odstúpenia od Zmluvy o úvere v súlade so Zmluvou o úvere uhradené splátky úrokov v celovej výške 1.675,26 eur a na výpise úverového účtu predstavujú kreditné obraty. Bežné úroky z poskytnutého úveru počítané z istiny poskytnutého medziúveru boli pripisované na úverový účet na mesačnej báze vždy ku koncu kalendárneho mesiaca a na výpise z úverového účtu predstavujú spolu s poplatkami za vedenie účtu a poplatkami za upomienky debetné obraty. Z dôvodu, že žalovaná v 1. rade a žalovaný v 2. rade prestali úver riadne a včas splácať a ani ručiteľ, žalovaný v 3. rade, si nesplnil svoju zákonnú povinnosť z titulu ručenia, právny predchodca žalobcu odstúpil listom zo dňa 11.2.2009, a toto odstúpenie od zmluvy sa stalo účinným dňa 16.2.2009. Nakoľko odstúpenie od zmluvy nadobudlo účinnosť dňa 16.2.2009, dlžnú sumu si vyčíslil žalobca ku dňu 11.2.2009 (dátum odstúpenia od zmluvy) vo výške 8.078,- eur, a táto suma bola od 12.2.2009 do 16.2.2009 úročená základnou úrokovou sadzbou vo výške 6,49 % p. a. Z toho dôvodu výška úrokov od 12.2.2009 do 16.2.2009 predstavuje sumu vo výške 6,85 eur a od 17.2.2009 bola dlžná suma vo výške 8.078,- eur úročná úrokom z omeškania vo výške 11,49 % p. a. v súlade s Čl. VII. bod 8, 9 a 10 (6,49 + 5 = 11,49).

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 1.6.2009 žalobca preukázal, že takáto bola uzavretá medzi Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Majetkový holding, a.s. so sídlom v Bratislave ako postupníkom a na základe tejto bola vyššie uvedená pohľadávka postupcu z titulu Zmluvy o úvere postúpená na postupníka spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Pohľadávka bola vyčíslená ku dňu postúpenia vo výške 8.349,54 eur, z čoho istina bola vo výške 8.084,85 eur a úrok z omeškania vo výške 264,69 eur.

Na základe ďalšej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 18.5.2011, ktorá bola uzavretá medzi spoločnosťou Majetkový holding, a.s. ako postupcom a spoločnosťou žalobcu ako postupníkom, postúpil postupca na postupníka svoju pohľadávku z titulu zmluvy o úvere spolu s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Žalobca po postúpení pohľadávky preukázal, že jeho nárok bol uhradený zo strany žalovaných iba čiastočne, a to sumou vo výške 30,- eur dňa 27.7.2009. Toto plnenie žalobca započítal na úroky z omeškania vo výške 234,69 eur.

38. Odvolací súd vo svojom uznesení, ktorým zrušil rozsudok súdu prvej inštancie uviedol, že súd prvej inštancie nezdôvodnil, prečo predmetný právny vzťah posudzoval podľa ustanovení Obchodného zákonníka a nie Občianskeho zákonníka a že sa nezaoberal prechodnými ustanoveniami § 879j OZ.

V tejto súvislosti súd prvej inštancie sa s touto otázkou právne vysporiadal a jednoznačne zastáva ten právny názor, že vzťah vyplývajúci zo Zmluvy o úvere je zo zákona vzťahom obchodno-právnym, nakoľko zmluva o úvere patrí podľa ustanovenia § 261 odsek 3 písmeno d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody. Vzhľadom k vyššie uvedenému sa predmetný úverový vzťah spravuje ex lege primárne ustanoveniami Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na účastníkov zmluvy. Len v prípade, že niektorú otázku nerieši Obchodný zákonník, použijú sa ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý má voči Obchodnému zákonníku postavenie tzv. lex generalis. S prihliadnutím na skutočnosť, že predmetná úverová zmluva je podľa súčasnej právnej úpravy taktiež zmluvou spotrebiteľskou, je potrebné aplikovať na daný právny vzťah všeobecnú úpravu o spotrebiteľských zmluvách obsiahnutú v § 52 - § 54 Občianskeho zákonníka, t. j. ustanovenia o neprimeraných podmienkach, ako aj osobitnú úpravu spotrebiteľských zmlúv obsiahnutú v osobitnom právnom predpise. Je nutné zdôrazniť, že v tom čase, keď bola uzavretá Zmluva o úvere (16.12.2005) Občiansky zákonník obsahoval síce ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, avšak nie v takom znení ako v súčasnosti. Preto na zmluvy o úvere, ako zmluvy absolútne obchodno-právne, ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách sa nevzťahovali. Z týchto dôvodov úverovú zmluvu bolo možné subsumovať len podľa ustanovenia § 23a odsek 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného ku dňu 16.12.2005. Toto zákonné ustanovenie však upravovalo otázky posudzovania bezpečnosti výrobkov, ako aj povinnosti predávajúcich pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb. Až novelou Občianskeho zákonníka č. 568/2007 Z. z. účinnou od 1.1.2008 sa do Občianskeho zákonníka zakomponovalo znenie súčasné, a to, že „spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom“.

Predmetný úver nebol úverom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko tento podľa zákona č. 258/2001 Z. z. v čase účinnom od 1.4.2002 do 30.6.2006 o spotrebiteľských úveroch podľa § 1 odsek 2 písmeno a) výslovne vylučuje z pôsobnosti tohto zákona úvery poskytnuté na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy, dokončenie stavieb a ich údržbu. Práve podľa Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a Stavebnom úvere zo dňa 16.12.2005, tento bol poskytnutý práve na účel, ktorý vylučuje aplikáciu zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto ide o klasický úver v súlade s ustanoveniami § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

V podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky sa počnúc od 1.1.1992 právne vzťahy vzniknuté na základe úverovej zmluvy uzavretej podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka vždy a bez ohľadu na povahu jej účastníkov spravovali na základe zákonného príkazu primárne ustanoveniami Obchodného zákonníka. Táto úprava bola modifikovaná až prijatím zákona č. 102/2014 Z. z. v znení zákona č. 151/2014 Z. z., ktorý vstúpil do platnosti dňom 23.4.2014 publikovaním v Zbierke zákonov, a ktorý s účinnosťou od 1.4.2015 podriadil všetky zmluvné vzťahy so spotrebiteľom prednostne pod režim Občianskeho zákonníka. Prijatá nová právna úprava - zákon č. 102/2014 Z. z. neobsahuje však prechodné ustanovenia, a preto v súlade so základnými princípmi právneho štátu a princípom právnej istoty a zákazu spätného pôsobenia právnych noriem, ale tiež s princípom ochrany legálne nadobudnutých práv, sa môže vzťahovať len na právne vzťahy vzniknuté po 1.4.2015. S týmto právnym názorom sa stotožnil súd prvej inštancie s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v obdobnej právnej veci v uznesení pod sp. zn. 7 MCdo 9/2014. Akýkoľvek iný výklad zákona č. 102/2014 Z. z., ktorý by viedol k retroaktívnej aplikácii ustanovenia § 52 odsek 2 OZ v znení zákona č. 102/2014 Z. z. aj na právny vzťah v prejednávanej veci, ktorý vznikol pred účinnosťou zákona č. 102/2014 Z. z., by nepochybne závažným spôsobom zasiahol do legálne nadobudnutých práv žalobcu. V tomto smere súd poukazuje na Nález Ústavného súdu SR č. k. ÚS 1/04-56 z 24.2.2005: „Zákaz retroaktivity spočíva predovšetkým v tom, že podľa súčasnej právnej normy zásadne nie je možné posudzovať úkony, iné právne skutočnosti alebo právne vzťahy, ktoré sa stali alebo vznikli pred účinnosťou tejto právnej normy.“ Toľkoto k otázke, prečo súd nárok žalobcu posudzoval podľa Obchodného zákonníka a následne ako sa vysporiadal s ustanovením § 879j OZ.

39. Ďalšou skutočnosťou, ktorú odvolací súd namietal súdu prvej inštancie, že sa nevysporiadal s nárokom žalobcu voči žalovanému v 3. rade ako ručiteľovi, nakoľko vzhľadom na akcesorickú povahu ručiteľského záväzku, bolo pre určenie povahy tohto záväzkového vzťahu podstatné to, akej povahy je hlavný záväzkový vzťah. Okrem toho súdu prvej inštancie sa nevyporiadal vôbec s odstúpením od zmluvy a následkami tohto odstúpenia, najmä s ohľadom na to, či po odstúpení od zmluvy ručiteľský záväzok zostáva zachovaný. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že na rozdiel od právnej úpravy, dôsledkov odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka, kde účinným odstúpením sa zrušuje zmluva od začiatku (§ 48 odsek 2) sa odstúpením od zmluvy v obchodných vzťahoch zmluva podľa § 351 odsek 1 Obchodného zákonníka zrušuje a účinky odstúpenia nastávajú až

momentom odstúpenia (ex nunc). Plnenie, poskytnuté pred zrušením zmluvy, nie je plnením z neplatnej zmluvy, preto na usporiadanie vzájomných nárokov nemožno použiť právnu úpravu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. OZ. Hlavným záväzkovým vzťahom, z ktorého žalobca vyvodzuje svoj nárok, je v danom prípade Zmluva o úvere, ktorá sa spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka. Následne aj na otázku premlčania uplatneného nároku bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere môže zaniknúť len spôsobom upraveným zákonom (§324 a nasl. Obchodného zákonníka) a v danej veci nedošlo k zániku hlavného záväzku žiadnym zákonným spôsobom. Právna skutočnosť odstúpenia od zmluvy o úvere nespôsobuje zánik záväzku, t. j. nespôsobuje zánik povinnosti splatiť dlh, ani čo sa týka ručiteľa. Z tohto dôvodu ručiteľský záväzok žalovaného v 3. rade riadne trvá a je platný. Čo sa týka ručiteľskej listiny, v danom prípade ide o ručiteľský vzťah podľa Obchodného zákonníka, a teda ide o jednostranné prehlásenie ručiteľa, že na seba berie povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojí dlžník. Je to štandardný postup pri ručiteľstve vyplývajúceho z Obchodného zákonníka. V tomto smere, čo sa týka námietky žalovaného v 3. rade, že on spláca svoj ručiteľský záväzok zo zmluvy o úvere pravidelne zrážkami zo mzdy prostredníctvom zamestnávateľa, sa nepotvrdili, lebo tieto zrážky zo mzdy sa vykonávajú prostredníctvom iného exekučného titulu, ktorým je právoplatný platobný rozkaz Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4Ro/345/2011-55 a vyplýva z inej Zmluvy o mimoriadnom medziúvere č. 1829391 8 02 a Stavebnom úvere č. 1829391 0 01 zo dňa 13.9.2004. V tejto súvislosti v spojitosti s týmto exekučným titulom prebieha aj exekučné konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 9Er/1445/2012, ktorá exekúcia ešte doposiaľ nie je vymožená, čiže pokiaľ žalovaná v 1. rade ako dlžníčka a žalovaný v 2. rade ako spoludlžník svoje záväzky neplnia voči žalobcovi, tieto musí plniť žalovaný v 3. rade ako ručiteľ.

40. Čo sa týka námietky premlčania, ktoré v tomto konaní vzniesol ešte za platnosti Občianskeho súdneho poriadku vedľajší účastník, ktorý v súčasnosti podľa platného Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z. z. už nie je stranou sporu, sa súd vyjadruje v tom smere, že premlčanie nárokov z predmetnej úverovej zmluvy je upravené a spravuje sa Obchodným zákonníkom v súlade s ustanoveniami § 387 - § 408, pričom od týchto ustanovení sa vzhľadom na kogentnosť tejto úpravy účastníci obchodno-právnych vzťahov nemôžu nijako odchýliť. Úprava premlčania nie je úpravou, ktorá smeruje k ochrane spotrebiteľa, nie je obsiahnutá v ustanoveniach o spotrebiteľských zmluvách a ani v ustanoveniach upravujúcich právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. V tomto smere súd poukazuje na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu - Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. odstúpila od predmetnej Úverovej zmluvy listom zo dňa 11.2.2009. Odstúpenie od Zmluvy o úvere nadobudlo účinnosť dňa 16.2.2009, t. j. doručenie zásielky žalovaným v 1. - 3. rade. Podľa ustanovení § 394 odsek 1 OZ, premlčacia doba plynie odo dňa, keď oprávnený od zmluvy odstúpil. V spojitosti s ustanovením § 397 OZ, premlčacia doba je 4 roky. Z týchto dôvodov súd posudzoval vznesenú námietku premlčania v prípade odstúpenia od Zmluvy o úvere podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Z týchto dôvodov má súd za to, že nárok žalobcu v žiadnom prípade nie je premlčaný. Nesprávnosť názoru vedľajšieho účastníka sa prejavila zreteľne aj na dĺžke premlčacej doby v prípade uznania záväzku podľa Obchodného a Občianskeho zákonníka. Podľa úpravy v Občianskom zákonníku, ktorá je podľa vedľajšieho účastníka pre spotrebiteľa priaznivejšia, pretože ustanovuje kratšiu premlčaciu dobu, je podľa ustanovenia § 110 OZ premlčacia doba 10-ročná, zatiaľ čo podľa úpravy § 407 odsek 1 Obchodného zákonníka, je premlčacia doba 4-ročná. Aj z tohto porovnania úpravy premlčania v Občianskom a Obchodnom zákonníku je možné dôvodiť, že ustanovenia o premlčaní v Občianskom zákonníku nemožno považovať za ustanovenia na ochranu spotrebiteľa.

Aplikáciu Občianskeho zákonníka v danom prípade nemožno oprieť o § 1 odsek 2 obchodného zákonníka, pretože tam absentuje ustanovená podmienka, že túto otázku nemožno riešiť podľa Obchodného zákonníka. Práve naopak, úprava premlčania má v Obchodnom zákonníku celostný charakter a je možné ju aplikovať aj na problematiku premlčania pri inštitúte bezdôvodného obohatenia. Nič na tom nemení ani to, že Občiansky zákonník obsahuje osobitnú premlčaciu lehotu pre vydanie bezdôvodného obohatenia. Premlčanie a vydanie bezdôvodného obohatenia sú dva samostatné inštitúty a na tomto základe treba posudzovať aj ich právnu úpravu v oboch zákonníkoch, a s tým pristupovať k výkladu a aplikácii Občianskeho zákonníka na obchodné vzťahy. To znamená, osobitne pristupovať k právnej úprave bezdôvodného obohatenia nachádzajúce sa v Občianskom zákonníku, ktorá sa bude aplikovať aj na obchodné vzťahy a osobitne pristupovať k právnej úprave inštitútu premlčania, ktorý ako celok pre obchodné vzťahy upravuje Obchodný zákonník a bude sa aplikovať aj na premlčanie práva, na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj napriek tomu, že Obchodný zákonník neupravuje osobitnú premlčaciu dobu pre vydanie práva na bezdôvodné obohatenie. Aplikácia § 107 OZ tu preto nemá miesto. Pokiaľ Obchodný zákonník vo svojich ustanoveniach týkajúcich sa premlčania,

upravil dĺžku premlčacej doby ako všeobecnú 4-ročnú, tak je potrebné dodržiavať a riadiť sa Obchodným zákonníkom, nakoľko zákonodarca použil termín zákon pre Obchodný zákonník ako aj osobitný zákon. Z tohto dôvodu Občiansky zákonník neprichádza do úvahy.

41. Čo sa týka celkového postoja žalovaný k predmetnej veci vo vzťahu k zaplateniu žalovanej sumy vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere, žalovaná v 1. rade sa k tejto otázke žiadnym spôsobom nevyjadrila, vzhľadom k tomu, že vo veci nevypovedala a nedostavila sa na žiadne súdne pojednávanie. Zároveň tento nárok žiadnym spôsobom nenamietala a nespochybnila ho.

Čo sa týka žalovaného v 2. rade, tento uznal, že predmetnú zmluvu podpísal, aj keď sa nepamätal na to, kedy k tomu došlo, nakoľko v tom čase podpisoval a uzatváral so žalovanou v 1. rade, ktorá bola v tom čase jeho manželkou, aj ďalšie zmluvy, vyjadril sa, že tento nárok vie splácať žalobcovi len pravidelnými mesačnými splátkami po 50,- eur, nakoľko je nezamestnaný, pracuje iba brigádnicky a zarobí zhruba okolo 300,- eur mesačne, z čoho musí platiť výživné na maloleté dieťa v sume 150,- eur podľa právoplatného a vykonateľného rozsudku OS Nové Zámky č. k. 10P/46/2012-47 zo dňa 18.4.2012 a okrem toho má ďalšie maloleté nezaopatrené dieťa vo veku 2 roky sú súčasou priateľkou. S jeho návrhom na splácanie úveru pravidelnými mesačnými splátkami po 50,- eur pod stratou výhody splátok žalobca nesúhlasil, pretože takáto splátka nie je ekonomicky odôvodnená a primeraná k výške žalovanej sumy, s ktorým názorom sa súd prvej inštancie v plnom rozsahu stotožnil, a preto nepovolil zaplatiť žalovanú sumu s takýmito splátkami.

Čo sa týka žalovaného v 3. rade, ktorý v tomto zmluvnom vzťahu vystupuje ako ručiteľ, uznal, že podpis na Zmluve o úvere zo dňa 16.12.2005 je jeho podpisom a zároveň uviedol, že bol si vedomý skutočnosti, že túto zmluvu podpisuje ako ručiteľ. Zároveň uviedol, že on spláca úver ako ručiteľ z Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. prostredníctvom zrážkami zo mzdy zamestnávateľom, avšak v priebehu konania žalobca preukázal, že ide o iný záväzok a exekučný titul voči prvej stavebnej sporiteľni a.s. a nie ten, ktorý je predmetom tohto zmluvného vzťahu.

42. V danom prípade súd všetky dôkazy, ktoré žalobca v tomto konaní preukázal ich vyhodnotil jednotlivo a v priamej súvislosti a mal za to, že žalobca jednoznačne preukázal zjavné porušenie zmluvných povinností zo strany žalovaných jednak ako dlžníka, spoludlžníka a ručiteľa, lebo prestali záväzok vyplývajúci zo zmluvy splácať riadne a včas, čím sa dostali do omeškania, čo vyplýva z výpisu z účtu konta medziúveru z čl. 231 - 233 a žalovaní túto skutočnosť ani nepopreli, iba uviedli, že nevedia zaplatiť žalovanú sumu naraz, avšak splátky, ktoré navrhli splácať sú nerentabilné a neodôvodnené ekonomicky k výške uplatňovaného nároku žalobcu, preto súd zaviazal žalovaných v 1., 2. a 3. rade zaplatiť sumu vo výške 8.319,54 eur, ktorá zjavne vznikla porušením zmluvných povinností žalovaným spolu s úrokom z omeškania 11,49 % p. a., ktorý je správne vyčíslený podľa podmienok Zmluvy o úvere, ktorú si účastníci tohto zmluvného vzťahu dohodli a boli si vedomí, že v prípade omeškania je tam sankčný úrok z omeškania, ktorý je potrebné pripočítať k základnému úroku, ktorý si dohodli v Zmluve a tento úrok sú povinní zaplatiť zo sumy 8.084,85 eur od 1.6.2009 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaného zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť ostatným žalovaným, čo znamená, že pokiaľ jeden zo žalovaných splní svoj záväzok voči žalobcovi, záväzok bude splnený a žalobca nebude vymáhať svoj nárok od statných žalovaných.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 C.S.P. a priznal ich žalobcovi v rozsahu 100 % podľa § 262 odsek 1 C.S.P. a o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením podľa ustanovenia § 262 odsek 2 C.S.P.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§38 odsek 2 ExP).